

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND McCREGG ST. IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавнче Товариство, заліковане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрег, у Вінніпеґу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McCrege St., Winnipeg, Man., Canada.

БОРОТЬБА АМЕРИКАНСЬКИХ МАЙНЕРІВ І ЛУІСОВА МАШИНА.

ЯК ЛУІС ЗАПРОДАВ КАПІТАЛІСТАМ СТО ТИСЯЧ НЕОРГАНІЗОВАНИХ МАЙНЕРІВ.

На початку квітня ц. р. відбулася в Пітсбургу, в Злучених Державах, конференція страйкуючих майнерів. Конференція відбулася таки з самих майнерів, під проводом лівого прогресивного крила. Щоб краще зрозуміти ціль і значіння цієї конференції, нам треба заглянути на сторінки історії боротьби майнерської юнії за останні 5-6 літ.

Почнемо з 1922 року. В тому році Юнайтед Майн Воркерс оф Америка була ще досить міцною організацією. В квітні 1922 року ця юнія викликала генеральний страйк у всіх копалинх мягкого вугля.

Не дивлячись на те, що майнери коксу не були організовані й не належали до юнії, вони все-ж таки прилучилися до генерального страйку майнерів мягкого вугля. Пролетарська солідарність кокових робітників була вірцева. Поверх 100,000 майнерів коксу прилучилися до Злучених і дружилих рядів майнерів мягкого вугля. Коли спинилися грація в майнах мягкого вугля й коксу, вуглеві компанії заговорили перемирчям голодом. Вони почали торгуватися. І коли-б на чолі страйкуючих майнерів стояли видані справи, чесні і не уступливі провідники, то страйк було-б виграно повністю. Всі 100,000 майнерів коксу стали-б членами Майн Воркерс Юніон оф Америка. Умовини праці у всіх копалинх було-б поліпшено. Ряди юнії збільшилися-б і зміцніли-б. Юнія зроста-б і була-б в стані боронити справи робітництва.

Але продажні лідери з Джамом Луїсом на чолі думали й робили інакше. Вони заключили договір з вуглевими компаніями, але договір тільки для майнерів мягкого вугля. Майнерів коксу лідери не включили до договору. Поверх 100,000 майнерів коксу залишилися поза договором і поза юнією. Зрадничо відтіяв від головних сил, ізольовані, дезорганізовані і голодні майнери коксу, як полонені раби, були загнані під землю добувати вугля. І цілком зрозуміло, що пішли вони під землю на тих умовах, які їм накинuli мстиві побідики — майновласники.

"А побіда була така близька, така можлива".

ВИЗИСК МАЙНЕРІВ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ В ПОРІВНАННІ ДО ІНШИХ КРАЇН.

В рядах майнерів мягкого вугля найшлися чесні пролетарі, які протестували проти зрадництва "машини" Луїса. Але лідери замкнули їм уста і всякими засобами поборювали протестантів. І їм це вдалося на деякий час.

Договір, що його тоді Луїс підписав від імені Юнайтед Майн Воркерс оф Америка, є знаний під назвою "Джексоновий аґрімент". Підписавши цей договір, вуглеві компанії остаточно перекорналися, що Луїс свій чоловік і що його можна буде використати для того, щоб розбивати ряди організованих майнерів. І компанії приступили до роботи. Головним їхнім завданням було привести в цілість вуглеві індустрії до "опен шап". Це означало знищити майбутню організацію. Це також означало зламити всякий організований опір вочовкому апетиту вуглевих компаній. І все це робилося без огляду на те, що майнер Злучених Держав видобуває вугля більше, як майнер якої-б там не було іншої країни. Це можна бачити з нижче наведених цифр.

В 1924 році майнер пересічно видобував вугля на рік:

В Бельгії	152 тон.
У Франції	167 тон.
В Німеччині	234 тон.
В Англії	246 тон.
В Злучених Державах	781 тон.

Ці цифри опублікували в 1926 році британська вуглева комісія.

ЗРИСТ НЕОРГАНІЗОВАНИХ МАЙНЕРІВ, ЯК НАСЛІДОК ПОЛІТИКИ ЛУІСА.

Зменшення й роздублячення числа організованих майнерів переводять вуглеві барони ріжними засобами. Одним із засобів було те, що після підписання Джексоновського договору вуглеві компанії почали збільшувати добування вугля на тих полях, де не було юнії. В цей спосіб число неюніних копалинь за несповна 3 роки дуже зросло. (Вуглеві барони створили великі й нові вуглеві осередки в стейтах Алабама, Верджінія, Вест-Верджінія, Кентоки й Тенесі. В цих стейтах до початку нищівного страйку, тобто до 1. квітня 1927 року, число не-організованих майнерів доходило вже до 350,000.

Що-ж робив Джам Луїс? Чи робив він хоч якінебудь спроби, щоб зорганізувати цих 350,000 майнерів?

Ці запитання звучать насмішкою над майнерами! Своє справжнє обличчя Луїс показав в 1922 році. Армія майнерів мягкого вугля провадила боротьбу з вуглевими компаніями. До цієї армії добровільно прилучилося 100,000 майнерів кокових копалинь. Ці 100,000 майнерів своєю активною допомогою збільшили сили майнерів мягкого вугля й тим самим ослабили силу організованої противника. Противник піддався. Побіда на боці всіх майнерів. І тут приходить генеральний штаб з Луїсом на чолі, вивирає з армії страйкуючих 100,000 майнерів і своїми руками віддає їх в полон ворогові. Хіба-ж це не зрадництво? Для того, щоб зорганізувати 100,000 робітників потрібний час, средства, люди й багато праці, часами й жертви. А тут майнери коксу самі прийшли на допомогу юнії, й то прийшли вони не в мирний час, а так би сказати в час війни та добровільно стали до бою, але бюрократична машина Луїса

показала своїм зрадництвом дві річи: що він, Луїс, інтересами майнерів не дорожить, і що він не старється злучити, збільшити і зміцнити організованих майнерів.

ДАЛЬШИЙ НАСТУП КОМПАНІЯ НА ОРГАНІЗОВАНИХ МАЙНЕРІВ.

Вуглевим компаніям це було на руку. Вони також не дождали справами майнерів. Їм також було на руку, щоб ряди організованих майнерів не зміцніли й не збільшилися. Тут то вони вже й до організованих робітників почали вживати інших засобів. В організованих копалинх стейтів Іллінойса, Індіани, Огайо і Пенсилвенії вуглеві компанії зменшили число організованих майнерів при допомозі нових машин й при допомозі більшого визиску. Число майнерів мягкого вугля за останніх пару років зменшено більш, як на 115,000. І в той же час кожний майнер, замість 781 тонн вугля почав видобувати 884 тонн на рік. І коли вуглеві барони почали зменшувати число організованих майнерів при допомозі нових машин й при допомозі більшого визиску. Число майнерів мягкого вугля за останніх пару років зменшено більш, як на 115,000. І в той же час кожний майнер, замість 781 тонн вугля почав видобувати 884 тонн на рік. І коли вуглеві барони почали зменшувати число організованих майнерів при допомозі нових машин й при допомозі більшого визиску.

Але це ще не все. Вуглевим компаніям хотілося мати "опен шап". Вони очікували хвилі, щоб нанести Юнайтед Майн Воркерс оф Америка останній удар. Ця хвиля наближалася. Першого квітня 1927 року скінчився речичець Джексоновського договору.

ЯК КОМПАНІЯ НЕОРГАНІЗОВАНИМИ МАЙНЕРАМИ ПОБОРЮЄ ОРГАНІЗОВАНИХ.

Коли в 1924 році підписувано Джексоновський договір, тоді на кожних сто тон мягкого вугля в Злучених Державах сімдесят тон видобувано організованими майнери, а тридцять тон неорганізованими. На 1. квітня 1927 року, коли скінчився Джексоновський договір, на кожних сто тон мягкого вугля в Злучених Державах тільки тридцять тон добували організовані майнери, а сімдесят тон — неорганізовані. Ці цифри ясно показують, що у своїх перших двох методах вуглеві компанії мали повний успіх. Але компаніям ніколи не вдалося-б перенести в життя свої плани без допомоги продажною юнією бюрократії з Луїсом на чолі. Тільки при допомозі Луїса вуглевим компаніям за три роки вдалося на повних три четверти відкрити "опен шап" в індустрії мягкого вугля.

Вуглевим баронам залишилися лише напружити всі свої добре організовані сили і натиснути на решту організованих майнерів. І почали компанії з того, що вони рішуче відмовилися відновити договір. Бо по суті, нашо ім, вуглевим баронам, потрібний контракт? Що їм до него примуше? Страх перед страйком? Вони не дуже боялися страйку. Вони мали великі резерви неорганізованих майнерів. Маючи перед собою літо, коли менше вживається вугля, вуглеві компанії просто заявили, що їм непотрібні ніякі контракти. Волтер Барнум, президент міцно зорганізованої асоціації вуглевих компаній, просто заявив:

"Неорганізовані майнери будуть в стані добувати стільки вугля, щоб задовольнити попит в тугу літа і навіть в тугу осеню". До 1. квітня 1927 року на відмову компанії відновити договір організовані майнери відповіли страйком. Цей страйк був слабкий і мало дошкучав компанії. А дошкучав він мало тому, що під кінець літа, в серпні 1927 року, із самих лише копалинь Вест Верджінії й Кентоки неорганізовані майнери доставили 50 процент всієї здобичі мягкого вугля. Правда, до початку зими вуглеві компанії почали відчувати недостачу вугля, але тут Луїс знову змілосердився. Та рука, яка завжди допомагала компаніям, допомогла їм і тепер.

ЗАПРОДАВАЙ НЕОРГАНІЗОВАНИХ МАЙНЕРІВ, ЛУІС ПОВАЧАЙ ЗАПРОДУВАТИ І ОРГАНІЗОВАНИХ.

Страйк тримався, як це ми передше бачили, на вуглевих полях Іллінойса, Іллінойса, Огайо і Пенсилвенії. В першому й останньому дистриктах страйк був успішний тільки частинно. За те в Огайо страйк був успішним на 75 процент, а в Іллінойсі на 90 процент. І на Ілліноїсі виступили всі жагібні зир. Щоб розбити страйкуючих майнерів, вони рішили зламити страйк в цьому дистрикті. І вони це зробили, при допомозі свого вірного люка Джана Луїса. Луїс запертав страйк в тому дистрикті. Він підписав окремих договір між майнерами того дистрикту й вуглевою компанією. Цим контрактом він загнав найбільшу частину страйкуючої армії в копалині і зробив їх юніоніями скебамі проти страйкерів Індіани, Огайо й Пенсилвенії. Луїс підписав сепаратний договір лише на кілька місяців, щоб полекшити стан бідних вуглевих баронів.

Це зрадництво було тою краплиною, яка переповнила чашу терпіння й розпучки майнерів. Майнери побачили глибоке темне дно пропасти, в яку пхав їх Луїс із своїми спільниками. Майнери найясніше, як коли інше, побачили, що невдовзі Юнайтед Майн Воркерс оф Америка буде злихнута в що безодню і розбита на шматки і вони дали клич:

"Save the union!"

Цей розпучливий крик почули у всіх частях Злучених Держав. Це кричали найбільш видані справи й найвидажніші майнери, що не захотіли зігнутими по рабські вернутися в копалині під свист хазяйського нагая.

Клич — спасайте юнію! — підхопили інші майнери. І в наслідок цього скликано було в Пітсбургу 1. квітня конференцію з представників всіх майнерів. Разом всіх делегатів було майже 1,200 осіб. Що зробила ця конференція і про дальший хід страйку поговоримо иншим разом.

В МОСКВІ ПОМЕР А. А. БОГДАНОВ.

Дня 7. квітня 1928 р. в 8 год. 55 хв. вечера в Москві помер директор державного наукового інституту переведання крові тов. А. А. Богданов.

А. А. Богданов був у Рад. Союзі піонером метода переведання крові. За його ініціативою і виник інститут переведання крові. Одночасно А. А. Богданов широко поставив проблему "колективної боротьби за життєздатність" за допомогою цієї методи, ідею якої він висловив в "Красной Звезде" ще 20 років тому.

Тов. Бухарін у своїй статті про Богданова пише:

А. А. Богданов відіграв величезну роллю в розвитку нашого партії, і в розвитку громадянської думки Росії. Багато дех-то з нас вивив за його "Коротким курсом політичної економії". Багато нас захоплювалось його статтями. Він був досить довгий час одним з найбільших теоретиків марксизму. Усім відомо-про його поствупово що-раз дальший відхід від політичних позицій більшовизму і (ще раніш) від де-яких основних позицій марксизму взагалі. Його найбільшій антиматеріалістичні і анти-діалектичні помилки переборювали в середині партії і в

лавах партійного оточення Але ми, його теперішні ідеологічні противники, повинні визнати величезний розмах думки не-біжника, його цілком виключну освіченість, сміливість його узагальнень. Це була людина величезного масштабу, з багатогранными знавцями: лікар, математик, філософ, економіст — він стежив літерально за всіма галузями науки.

Росходження з більшовизмом засудило А. А. Богданова на політичну пасивність. З тим більшою енергією взявся він за медицину, працюючи над виснаженням крові та проблемою оновлення організму. Його давньою ідеєю, що її він обстоював і в деяких своїх перших теоретичних статтях з по-тім в белетристичній "Червоній Зорі", була ідея "відмолюдження" через переведання крові. В цій галузі працював він систематично і завзято, як фанатик своєї ідеї, як більшовик у цій царині. І помер він як справжній герой у боротьбі за науку.

Александр "Александрович" робив на багатьох чарівне враження, і навіть дуже глибокі політичні розсудження не могли знизити почуття особистої пошани і людського звязку з тим величезним розумом і цілком безкористним серцем, що тепер перестало битися.

Росходження з марксистською ортодоксією і з більшовизмом для А. Богданова стало, без сумніву, особистою трагедією. Для нашої партії, що ніколи й нікому не робила принципіальних поступок, відхід Богданова був свого часу важкою втра-тою, яку партія переборолась завдяки геніальному прововоді Леніна.

Тепер ми вважали Богданова вдарув, вже назавжди, втрачили його, як робітника науки, що геройською смертю "вмер" за своїм поству. Не стало велетенського розуму, енергії, волі; домерла вельми освічена людина нашого часу, невтомний тру-дітник науки, що йому багато-багато завдують початок свого революційного шляху.

Н. Бухарін.

призначені для голодних і холо-дних українських селян та їхніх дрібних діточок. Не один чоловік, даючи свою депту з вірою, що вона дійде там де треба, відорвав своїм маленьким диточкам від уст, щобби лише вертти хоч кілька сліз не-щасним на рідній землі. А тепер перечитай, що грощі від-дано панам на відбудову їхньої "індустрії".

Це ще гірше, як ліцитація патріотичної господарки. Це торг людськими грішми, це обман жертводавців, сміх над тя-жкою нуждою тисяч українських селян, робітників та їхніх родин.

Люде говорять.

Люде говорять, що патріотичні газети - ріжних покровів одержали вже тисячі листів від всіх тих людей, від котрих отримали грощі для потерпілих від повені в Галичині. Говорять, що в листах протестують проти видання їхніх жертв, призначених для жертв повені, панам на відбудову ін-дустрії в Польщі.

Чи мають право протестувати?

Розуміється, що мають право, бо грощі збирано не для відбудови індустрії в Польщі, а для українських голодних селян, які з причини повені опинилися без хліба, даху над го-ловою і праці.

Перше все повиннося ригувати людське життя, а не панські добра. Також всі ті, що склали свої жертви, повинні бути заслани і там де нале-жить, але віддавати панам в руки. Панів все лише про па-нів дбають.

Чи нам вже невідомі їхні попередні зборки? Було їх до-сить і по всіх осталася сумна історія.

Зараз вся та патріотична братія виставлена на ліцитацію. Хто більше дасть, той бере.

Дунака.

ЗАЯВА.

МІЖНАРОДНІЙ ДІТОЧИЙ ТИЖДЕНЬ.

Кожного року Комуністичній Інтернаціоналі Молоді значає тиждень, в якому всі діти звертається на праці серед робітничих дітей. Комуністичній Партії і Спілки Комуністичної Молоді по всьому світі звертають в цей тиждень серйозну увагу на праці серед дітей і беруть в ній участь. Міжнародний Діточий Тиждень призначений цього року на тиждень від 19. до 27. травня.

Головні завдання підчас святкування цього тижня є: 1. зміцнення нашої праці серед пролетарських дітей, 2. рекрутування членів до Юних Піонірів (діточа комуністична організація), 3. поборювання реакційних впливів у ворожих ді-точих організаціях.

Величезна більшість членів буржуазних діточих організацій ("бой-скауты", "герланди" і т. п.) — це діти робітничої класи. В цих організаціях наші діти вчать бути вірними слугами ворогів робітництва.

Після того, як вони перебувають в них кілька років, вони стають досконалим зняряддям в руках капіталістів. Вони тоді готові сліпо виконувати всякі накази ситих лідерів капіталізму, не добачуючи нужди та домагання своєї власної класи. Нашим завданням є виврати цих дітей з цього руйнівного впливу капіталізму. Це можемо доконе-ти тільки через наші робітничі діточі організації.

Щоби втягнути робітничі ді-ти до наших рядів, треба їм да-ти до роботи щось конкретно-го, щоб вони зрозуміли, як їх визискується в капіталістичнім устрою. В цей спосіб побор-теся впливи, які мають на них ворожі організації.

Отже Міжнародний Діточий Тиждень треба переводити з певними домаганнями і гасла-ми. Вперше, ці гасла повинні закликати до участі в кампаніях, якими проводить Комуні-

стична Партія: 1. Всі на оборону Радянського Союзу перед атаками капіталістів! 2. Солідарність з робітничо-селянськими дітьми Китаю! 3. Допомога старшим в їхній боротьбі за кращі життєві умовини і проти капіталістичного визи-рніозу увагу на праці серед дітей і беруть в ній участь.

Робітничі діти мають також свої домагання: Знесення тілесної кари (биття) і тим подібне в школах, діточих інституціях і інших організаціях! Заборона мілітаристичної муштри та буржуазного мілітаристичного навчання і т. д. Виключення всіх шовіністичних і релігійних книжок з шкіль та публичних бібліотек. Цілковита заборона діточої праці нище 16 років життя і фінансова допомога родичам, що через свою бід-ність не можуть цього до-ржуватися. Шкільні прилади і пожива даром для всіх дітей. Однина і обув даром для дітей безробітних і страйкуючих робітників.

Родичі, що беруть участь в робітничому русі і мають дітей від 8 до 16 років життя, повинні посилати їх до Юних Піонірів. Вони повинні поробити всі старання для того, щоб їхні діти зрозуміли і взяли участь в робітничому діточому русі. Вони повинні пояснити їм значіння Юних Піонірів і поборю-вати всякий нахил до вступле-ння до ворожих діточих органі-зацій.

Юні Піоніри вже відіграли важку роллю в робітничому русі, підчас страйків і подій, як рух в обороні Саєка і Ванзетті і т. п. Вони надалі продовжати-муть цю працю, не звважаючи на перешкоди і насмішки капі-талістичної класи.

Ліга Комуністичної Молоді і Комуністична партія повинні зробити все можливе для роз-винення сильного піонерського руху в Канаді!

Ш. Ет. шн.

НА ЛІЦИТАЦІЇ.

Ньюйорська робітнича газета, "Укр. Шоденні Вісти", доно-сить, що 10-го квітня в Укра-їнським Народнім Домі в Нью Йорку відбулася ліцитація на все майно, яке находилося в-тім патріотичнім будинку.

Все майно, що находилося в до-м, спродано на ліцитації за 2,500 доларів.

Гарна патріотична господар-ка, коли вона вже опинилася аж на ліцитації!

"Продаєм, або в карти про-граєм!" Оттак то патріотична братія з ріжними титулами марнує тяжко набуте майно працію-чими масами. Бо хто-ж скла-дав свої жертви на ріжні "на-родні справи", як не українське робітництво та фармерство, яке через свою легковірність давало себе одурювати ріжним панам?

Українські панки пхаються до ріжних інституцій на те тільки, щоб там користати.

Сплатаю довгів вони не заці-кавлені. їх не болить, коли ін-ституція потапає в довгах, бо вони там не вкладали своїх грошей. Вони є лише на те, що би порадкувати готовим до якогось часу, доки є готівка, а нема готівки, вони свою честь під облас, закутають очі та смію-ться в кулак.

Всі ті патріоти однакові. В Канаді, що вони наробили? Не кажучи вже про "народні" інституції, бо про це відомо широкому загалові з їхніх влас-них газет, в яких вони одини про других виказують та ви-кривають ріжні махінації, про які попередно загал не знав. Але вони поступили в своїм "патріотизмі" й "любови до рідного народу" аж так дале-ко, що зібрані від людей грощі на потерпілих від повені в Га-лицині дали панам на "позич-ки".

Без найменшого сорому ви-дали грощі панам, які буди

Якийсь час тому назад поя-вилася у вінніпегській англій-ській буржуазній газеті стаття про життя Українців в Канаді, до якої додані були фотографії танку "Катерина" чотирох дівчат Дівочої Мандолінової Орхестри відділу ТУРФДію у Вінніпеґу та пару фотографій інших танцюристок, дітей членів наших робітничо-фармер-ських організацій.

Ліцитація виявилася в деяких украї-нських жовтоблагитких газетах, вже як прекрасна до оголошен-ня якогось підприємства, що його улаштує спіарська компанія при допомозі патрі-отично-католицьких організа-цій.

На цьому місці заявляємо, що цих фотографій для поміщення у ворожих робітничих газет та інших організації не давали, не знаємо звідки вони там взяли-ся і ніхто не питає у нас дозво-лу на їхнє поміщення.

Панів і їхні прихвостні нена-видять ніхто організації, доно-сять поліції на їхню роботу, як на більшовицьку, обстрікують, агітують проти них, а коли хо-чуть показати — похвалялися перед народами інших націо-нальностей здобутками Україн-ців в Канаді на культурному полі, то примушені послугува-тис фотографіями наших робітничо-фармерських органі-зацій, як справді взірцевими, з якими не встид показатися між людей. Чому не похвали-лися своїми? Чому не показав-ли фотографій тих осіб, чи організації, які стоять на програмі, як учасники капі-талістичної шопки? Бо нема з чим показатися між людей.

Тому мусіли послугуватися фотографіями мистецьких гуртків робітничо-фармерських організацій.

Це тільки підтвержує, що справжню культурну роботу між українським працюючим населенням Канади провадять лише українські робітничо-фармерські організації, згідно мистецьких гуртків при Товаристві Український Робітничо-Фармерський Дім.

М. Шатульський,

секр. Ц.В.К. ТУРФДію.